

ριαρχεί ἐφ' ὅλης τῆς Ἐκθέσεως, διεκδικεῖ αὐτὸς καὶ μόνος, ἄξιος ἀντιπροσώπου τῆς Ἀωνίων πόλεως, τὰ πρωτεύοντα ἐπὶ τῆς πατρίδος του, θριαμβεύει μὲ τὴν ὁλως πρωτόντον τέχνην του, καὶ ἡ Ρώμη δι' αὐτοῦ στέφεται Βασίλισσα τῆς τέχνης μεταξὺ τῶν δύο συναγωνιζομένων πόλεων.

Μ. Ἰγγλέση.

᾽Ωροσάτιν ἐπέλεον τῆς Ἑλληνικῆς μουσικῆς παροίσασεν εἰς Στρασβοῦρον ἡ γλυκτάτη Ἰνδο-Ὀλλανδῆ αἰδὸς κ. Σόργκα, ἀποδόσασα μὲ ἀπαράμιλλον τέχνην καὶ βαθεῖαν συγκίνησιν πλεῖστα Ἑλληνικά δημοτικά τραγούδια. Εἰς αὐτὰ ἐμπεριζέλειται ὁλόκληρος ἡ ψυχὴ τῆς μεγάλης Ἑλλάδος, τῆς κλασιῆς αὐτῆς χώρας τοῦ Φωτός καὶ τῆς Ἑμμορφιάς.

«Τὸ τραγοῦδι τῆς νύμφης», Κάτω στὴν Ἐκκλησίαν», «Καπετὰν Βασιλική», «Γιαροῦμπι-γιαροῦμπι» κτλ κτλ. — ὅλα παθητικά ἔρωτικά τραγούδια, ἄλλα βαθεῖα δραματικά, ἥσων ὥσων μία μακρογνῆ μνηστροῦδης φωνὴ ὥσων τὴν φωνὴν τῆς Ἀνατολῆς ποῦ μιλοῦσε.

Ὅλαι αὐταὶ αἱ μελωδίαι ἀρμονιομέναι ἀπὸ τὸν Ραβὲλ συνετέλεσαν ὑπερβολικὰ εἰς τὴν ἀνάδειξιν τῆς ἀπαράμιλλον αὐτῆς καλλιτεχνίδος, ἀπαράμιλλον διὰ τὴν θεωρίην καὶ συναρπάξουσιν φωνὴν τῆς, ἀπαράμιλλον διὰ τὴν ἔκφρασιν καὶ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἔμμορφίαν τῆς καὶ τὰ λεπτὰ χαρακτηριστικά καὶ τὸ ὥρατον παράστημα.

Ἡ κ. Σόργκα δὲν εἶνε ἄγνωστος διὰ τὰς Ἀθήνας, ἐνθα εἶχε ἀληθμονήτους ἐπιτυχίας.

Οἱ Μελλοντισταὶ ἤρουναν τὰ ὄρια τῆς δόξαιώς των, προεταίριοντες καὶ τὸν ποδῶρον. Ἡ Γαλλίς ποιήτρια Βαλεντίνη ντὲ Σαιν-Λουάν, μικρονεψιά τοῦ Λαμαρτίνου, ἐδημοσίεον «Μανυσέστον τῆς μελλοντιστρίας γυναικός». Ζητεῖ τὴν ἀνδρότητα τῶν γυναικῶν, τὴν ἰσχύν. Ἡ γυνὴ πρέπει ἀντὶ τῶν γυναικείων ἀρετῶν νὰ ἔχη καὶ ἀνδρικά προσόντα, «Γυναῖκες, γράφει, εἶνε αἱ Ἑορτίδες αἱ Ἀμαζόνες, αἱ Σεμιράμιδες, αἱ Ἰωάνναι δ' Ἄσκη, αἱ Ἰωάνναι Ἀσέτ, αἱ Ἰουδίθ, αἱ Καρλότται Κορδαί, αἱ Κλεοπάτραι, αἱ Μεσσαλίναι, αἱ μαχήτριά, αἱ ἐρωμέναι αἱ ὅποια ἐξερεθίζουσιν, αἱ καταστροφεῖς αἱ συντροβόνοι τοὺς ἀσθενεστέρους...» Καὶ ἡ κ. Βαλεντίνη ἐξακολουθεῖ ὅλη πῦρ καὶ μανία, ἀποκαλοῦσα τὸν ἄνδρα κτήνος, τὴν δὲ γυναῖκα θῆλυ, ἀπὸ τὸν ὅποιον λείπει ἡ ἀνδρότης... δηλαδὴ ἀτελὲς κτήνος. Πολὺν περιεργὸς ἀνδρογυναικα αὐτὴ ἡ κ. Βαλεντίνη. Καὶ εἶνε καὶ ποιήτρια. Σὲ καὶ ὁ της....

Ὑπὸ τῆς Δραματικῆς σχολῆς τοῦ Ὁδείου ἐδόθη ἐν τῷ Δημοτικῷ Θεάτρῳ ἑσπερίς. Το πρόγραμμα ἦτο ἀνεκτὰ παλαιῶν, διότι ἐπαίχθη μία πρῶξις τῆς Αἰμιλίας Γαλόττη, ἡ παναρχαία κωμωδία τὰ «Πείσματα τῶν Γυναικῶν», ὁ δραματικὸς μονόλογος τοῦ κ. Δημητριοποῦλον «Ἡρωδιάς» καὶ ἡ κωμωδία «Ζητεῖται ἑπηρέτης». Ἐκ τῶν μαθητῶν διεκρίθη ἡ δ. Κοῦλα Ζερβοῦ, καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν ὁ κ. Ντολιόπουλος.

Πρωτοβουλία τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» συνήλθον εἰς τὰ γραφεῖα αὐτῆς 15 συγγραφεῖς-δημοσιογράφοι, ἵνα ἀκούσωσι πρότασιν περὶ ἰδρύσεως «Μετοχικῆς ταμιεῖον συντάξεως ἑλλ. δημοσιογράφων καὶ συγγραφέων». Ἐνεκα διαφωνίας, ἀνεβλήθη ἡ σύσκεψις δι' εὐθεότερον χρόνον.

Ἡ Παρισινὴ ἔκθεσις τῆς «Ἐταιρείας τῶν Γάλλων καλλιτεχνῶν» καταλαμβάνει 43 αἰθούσας. Ἐκ τῶν προσωπογράφων ὑπερέχει ἡ τοῦ Βοννατ, ὑπὸ τοῦ μαθητοῦ του Ἐτςheverry. Ἐκ τῶν τοπειογραφῶν, δύο τοπεῖα τοῦ γηραιῶ Ἡarpignies.

Ἐκ τῶν ἄλλων ἔργων, διακρίνονται ὁ πίναξ τοῦ Henri Martin «τὸ Φθινόπωρον» καὶ τοῦ L. havas αἱ Λονόμεναι. Εἰς τὴν γλυπτικὴν τὸ ἔργον τοῦ Bouchet «S'il le faut!» — μία γυναικα προετοιμαζομένη διὰ τὸν πόλεμον — κρίνεται τὸ ἄριστον.

Ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ 59 ἐτῶν ὁ καθηγητὴς τῆς Λατινικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ Σπυρίδων Βάσης.

Καταγόμενος ἐκ Κερκύρας, ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἐσοῦσας ὡς ὑπότροφος Κερκυραϊκοῦ κληροδοτήματος, ἐπιτυχὸν δὲ εἰς διαγωνισμὸν ἐστάλη εἰς τὴν Ἐνδοπύην, ὅπου ἔμεινεν ἐπὶ τριετίαν σπουδάζων τὴν Λατινικὴν φιλολογίαν.

Ἐπαυελθὼν ἐκ Γερμανίας, διωρίσθη καθηγητὴς Γυν.

Σ. Βάσης

ὁ ἀποθανὼν καθηγητὴς τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου

μνασίον εἰς Ἀθήνας. Κατόπιν ἐξελέγη καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, μόλις δὲ πρὸ δύο μηνῶν εἶχεν ἐορτάσει τὴν εικοσιπενταετηρίδα τῆς καθηγεσίας του.

Ἔργον τοῦ ἀληθινὰ σοφοῦ καθηγητοῦ, ἐξαιρέτως τιμώμενον εἰς τοὺς φιλολογικοὺς κύκλους, εἶνε «Ἡ τῶν Ρωμαίων πολιτεία», διατριβὰ του δὲ ἀναφερόμενα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, Λατινικὴν καὶ Βυζαντινὴν φιλολογίαν, ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν Ἐπετηρίδα τοῦ Πανεπιστημίου, εἰς τὴν «Ἀθηρᾶν» καὶ εἰς ἕνα περιοδικόν.

Ὁ «Σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν» ἐξελέξεν ἐπίτιμον πρόεδρον τὴν Α.Β.Υ. τὸν πρίγκηπα Νικόλαον, ὅστις καὶ ἀπεδέχθη τὴν ἐκλογήν. Πρόεδρος ἐξελέγη καὶ πάλιν ὁ κ. Ἰακωβίδης καὶ γεν. γραμματεὺς ὁ κ. Ζαχ. Παπαντωνίου. Οὐκ ὀλίγοι καλλιτέχνη δὲμος ἀπεχώρησαν τοῦ Συνδέσμου διὰ λόγους προσωπικοῦς.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς σχολῆς ἡ διδασκαλία τῆς φιλολογίας κ. Θερεσία Εὐαγγελίδου μέλος τοῦ Διοικ. συμβουλίου τοῦ «Πανελληνίου Συνλόγον» Γυναι-